

MdR, NOS Jazzgeschiedenis 193.

plaat 1

Cootie Williams Sextet: Floogie boo (Williams, Vinson)
A/3 - 2:37 - Musidisc 30 JA 5144

Dit stuk heet "Floogie boo", het werd 4 januari 1944 in New York City opgenomen voor het kleine platenmerk Hit, gespeeld door Cootie Williams-trompet, 33 jaar oud, Eddie 'Cleanhead' Vinson-alt saxofoon 26 jaar oud, Eddie 'Lockjaw' Davis-tenorsaxofoon, 23 jaar oud, Bud Powell-piano, 19 jaar oud, Norman Keenan-bas en Vess Payne-drums. Dat was de kleine groep uit de toenmalige grote band van Cootie Williams, een swingclubje dat leek voort te bouwen op de muziek van het John Kirby Sextet, maar ^{opk} weldegelijk wijst in de richting van Bebop, ^{av} door het, weliswaar drie-stemmig, maar ritmisch gelijk spelen van de melodie door de blazers. Van twee dagen later is "My old flame".

Cootie Williams Sextet: My old flame (Johnston, Coslow)
A/6 - 3:10 - idem

Uit dezelfde session als "My old flame": "Sweet Lorraine".

Cootie Williams Sextet: Sweet Lorraine (Parish, Burwell)
A/4 - 3:06 - idem

"Sweet Lorraine". Cootie Williams kwam bij Duke Ellington vandaan, speelde bijna een jaar bij Benny Goodman en formeerde toen zijn eigen big band. Die ~~speelde~~ ^{beelde} begin '42 al een stuk van Thelonious Monk, in zijn sextet van '44 ~~met~~ de jonge Bud Powell ~~met~~ die, zoals vooral te horen in "Floogie boo", eigenlijk toen al de eerste grote Bebop-pianist was - voor hij als zodanig erkend was, voor Bebop als zodanig herkend was. Nog steeds uit dezelfde platen session: "Honeysuckle rose".

Cootie Williams Sextet: Honeysuckle rose (Fats Waller)
A/1 - 3:09 - idem

Practisch pure Bebop in deze bewerking van Fats Waller's "Honeysuckle rose", 6 januari 1944 voor Hit opgenomen, u hoorde Cootie Williams-trompet, Eddie 'Cleanhead' Vinson-alt en Eddie 'Lockjaw' Davis-tenorsaxofoon. Bud Powell-piano, Norman Keenan-bas, Vess Payne-drums. Cootie Williams, begonnen in de jaren twintig, was -althans ^(aan den kant) met zijn band ^{met} een beetje met Bebop bezig, aan de andere ~~met~~ muziek waar hij in het begin van zijn carrière evenmin van doen had: de blues.

Cootie Williams a/h Orchestra: (Cherry) Red Blues (Haggart)
B/4 - 3:00 - idem

Bij die session voor Hit op 6 januari '44 werden ook een aantal stukken door de big band gespeeld, daarbij dit "Red Blues", later genoemd "Cherry Red Blues" of "Cherry Red", een levenslange must voor eerste altsaxofonist Eddie 'Cleanhead' Vinson die het zong en zich door dit werk bij Cootie Williams op de blues vastpinde. De bezetting van het orkest: Cootie Williams, E.V.Perry, George Treadwell, Money Johnson ~~XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX~~-trompetten, Ed Burke, Bob Horton, ~~XXXXXXXXXX~~ en George Stevenson-trombones, Eddie 'Cleanhead' Vinson en Charlie Holmes-alt, Eddie 'Lockjaw' Davis en Lee Pope-tenor, Eddie De Verteuil-baritonsaxofoon. Bud Powell-piano, Norman Keenan-bas, Vess Payne-drums. Toen Johnny Hodges 3 juli '41 voor

het eerst "Things ain't what they used to be" opnam, zat Cootie Williams allang bij Goodman. Maar als hij dat stuk dan speelt met zijn band denk je toch een zekere affiniteit te horen. Wat maakt Eddie 'Cleanhead' Vinson van "Things ain't what they used to be".
Cootie Williams a/h Orchestra: Things ain't what they used to be
B/2 - 3:10 - idem (M.Ellington, Persons)

Tempo omlaag en van alles blues maken - "Things ain't what they used to be", Cootie Williams and his Orchestra voor Hit in New York City, 6 januari 1944. Eddie 'Cleanhead' Vinson zong, F

► 22 augustus was trompettist Money Johnson vertrokken, er kwamen er twee bij: Lamar Wright en Tommy Stevenson. Bij de trombones is George Stevenson vervangen door Ed Glover, altsaxofonist Frank Powell volgde Charlie Holmes op, en Sam 'The Man' Taylor was even weg bij Lucky Millinder en zat op de plek van Eddie 'Lockjaw' Davis die juist naar Millinder toegegaan was. De ritmesectie: Bud Powell-piano, Leroy Kirkland-gitaar, Carl Pruitt-bas, Vess Payne-drums. In '42 nam Cootie Williams van Thelonious Monk "Epistrophy" op onder de oorspronkelijke titel "Fly right", nu Monk's "Round about midnight" met als ondertitel "The spooky hour".

Cootie Williams a/h Orchestra: 'Round about midnight (Monk, Williams Hanighen)
B/laatste - 3:11 - idem

F en speelde altsaxofoon ~~XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX~~, Eddie 'Lockjaw' Davis was de solist op tenorsaxofoon, en Cootie Williams vanzelfsprekend de trompettist.

Trompettist Cootie Williams zonder plunger of demper in Thelonious Monk's "'Round about midnight", tegenwoordig verkort tot "'Round midnight". Omdat Monk het voor Williams schreef zette die zijn naam als co-componist erbij, en Bernie Hanighen maakte later een tekstje, niet op uitdrukkelijk verzoek van de werkelijke componist, ^{maar} ~~deelt~~ ^{Cook} ^{keer} bijgevolg ^{iedere} mee als dit thema in het openbaar ten gehore gebracht wordt. Het laatste werk in dit hoofdstuk Cootie Williams is ook een ijzersterke, want het begin is gewoon "Royal Garden blues" van Spencer en Clarence Williams, maar Cootie Williams maakte aan het slot een riff als ride-out en noemde het daarom zijn compositie "Blue Garden blues".

Cootie Williams a/h Orchestra: Blue Garden Blues (Williams)
B/1 - 3:12 - idem

"Blue Garden blues", Cootie Williams and his Orchestra voor Hit in New York City, 22 augustus 1944. Hijzelf speelde trompet, Sam 'The Man' Taylor[?]-tenorsaxofoon, Bob Horton zeer fraai trombone met plunger, Bud Powell-piano. In 1945 kreeg Cootie Williams een contract met de platenmaatschappij Capitol, in '48 ontbond hij zijn big band en ging met een kleine groep werken, die ontbond hij in 1962 om na 22 jaar weer terug te gaan naar Duke Ellington. Dit was het slot van NOS Jazzgeschiedenis 193, M&R.

0 0 0 0 0

*allemaal jeen
familie van elkaars

NA 31:42
119361
ofn 29.6.83